

Til lovforslag nr. L 292. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 12. juni 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Ændring af ordningen om ungdomsydelse)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlig og mundtlig henvendelse fra Pædagogisk Medhjælperforbund.

Der er af socialministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Fremskridtspartiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) vil hverken stemme for eller imod de stillede ændringsforslag ved 2. behandling og indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et flertal inden for mindretallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) udtaler følgende:

Lovforslaget indebærer en uacceptabel forringelse af det eksisterende tilbud om ungdomsydelse på tre afgørende punkter:

1. Den forhandlede projektløn erstattes af en dikteret oplæringsydelse, der i realiteten er en lønnedgang på knap 30 pct. Selv om lønnedgangen i nogen grad begrænses af udligningstillægget, betyder ændringen, at målsæt-

ningen om, at de unge skal kunne mærke en økonomisk forbedring, når de er i beskæftigelse i forhold til, når de er på kontanthjælp, forsvinder. Ændringen betyder også, at målsætningen om, at forholdene under ungdomsydelsen skulle ligne de almindelige vilkår på arbejdsmarkedet mest muligt, således at de unge fik en reel tilknytning og erfaring, som senere ville kvalificere dem på arbejdsmarkedet, er væk. Med dette lovforslag indføres der et nyt princip, nemlig at unge over myndighedsalderen, som ifølge al anden lovgivning er voksne, bliver aflønnet efter deres alder og deres anciennitet i bistandssystemet. En sådan forskelsbehandling fremmer ikke de unges selvopfattelse og motivation i forhold til beskæftigelse eller uddannelse i de ordinære systemer eller på det ordinære arbejdsmarked, men kan tværtimod virke hæmmende og ødelæggende på de unges selvtillid og fremtidsplaner.

2. Det andet punkt, som forringes, er det tilmælte, et ungdomsydelsestilbud nu skal omfatte. Med lovforslaget kommer tilbudet for nogle grupper helt ned på 15 timer ugentligt. Dette punkt er også med til at fjerne ungdomsydelsen fra det almindelige arbejdsmarked.

3. Det tredje punkt, som forringes, er ungdomsydelsens muligheder for, at de unge gennem ungdomsydelsen kan komme i beskæftigelse inden for den private sektor – endnu en ændring som isolerer ungdomsydelsen og dens unge deltagere i bistandssystemet og begrænser deres mulighed for at få kontakt og erfaring med den private sektor.

Flertallet kan på den baggrund under ingen